

יומא עד

An animal that is a crossbreed (כלאים) between a בהמה טהורה and a חיה טהורה is called a כוי, and its חלב is אסור, but one does not receive מלקות for eating it, and כיסוי הדם is required (כיסוי הדם is only required by a חיה or עוף). The רמב"ם (as does the ש"ך) notes that no ברכה is said on the כיסוי הדם (due to ספק ברכות). This is a case of תרתי דסתרי. רב חיים explains that although there is a צד חיוב of כיסוי הדם due to the fact that a כוי comes from a חיה, and a חיה is מחויב in כיסוי הדם, since that same blood also contains a צד פטור (due to its also coming from a בהמה which is פטור מכיסוי הדם), we do the כיסוי הדם (thus being מכיר the חיה aspect) but since the חיוב of כיסוי הדם is not complete, we do not make a ברכה. This is similar to שמיני עצרת where the גמרא in מסכת סוכה (מז.) tells us that on שמיני עצרת, יתובי יתבינן ברוכי לא מברכינן. That while there is a צד חיוב to sit in the סוכה (because of ספיקא דיומא), we do not make a ברכה as there is תרתי דסתרי of a separate יום טוב on which there is no חיוב to sit in the סוכה at all, שמיני עצרת (normally we make a ברכה on a ספיקא דיומא, a primary example being the second סדר, where although it is performed מדין ספיקא דיומא, all the ברכות are said like by the first סדר). Therefore, on שמיני עצרת, while we sit on the סוכה, no ברכה is recited.